

Vzkaz po Měsíci

U? pomalu se stm?v?
A Slunce, jdouc? sp?t,
za obzor se skr?v?
A sny n?m cht?j? lh?t.

U? rozsv?c? se hv?zdy
a noc kolem padla.
U? zav?eli se vjezdy
a tma kolem zchladla.

U? ?ek?m pouze na n?j.
?e nep??jde se d?s?c
a rozumy m? han?j.
Kdy? tu vyjde M?s?c.

Osv?tluje mraky
a tvo?? matnou z??i.
St?ny kresl? draky
a sm?lu nos? lh??i.

J? chci by p?edal slova,
je?, jako vzkaz v l?hve,
j? p?u zas a znova
a neustanu n?hle.

M?j pane, t? co hled?m
pros?m po?li tento vzkaz:
"J? snad se s tebou shled?m.
Proto pros?m ?al sv?j zmraz.

Pros?m p?trej rovn? ty.
Ke ?t?st? vst??c vyjdeme.
Svla??me sv? such? rty
a? pod lunou se sejdeme.

Zat?m se m?j hezky
a mrak jen? tebe hal?
a? nevrh? ji? blesky
a pr?ci svoj? sbal?."

D?kuji ti pane
za v?echnu tvou p?ej?cnost.
Nad?je te? vane,
?e j? pozn?m jej? ctnost.

Te? jen douf?m, ?e se d?v? na M?s?c...